

[Glensgård.]

ævnede også, at man ville afvise de stillede ændringsforslag; fru Ritta Ahm gjorde bare ikke et par enkelte bemærkninger om, hvorfor man ville afvise. Men jeg kunne spørge fru Ritta Ahm, om ikke kristeligt folkeparti kunne tænke sig at få sit beslutningsforslag vedtaget om at frigøre arbejderne for organisationstvung. Hvis man stadig væk ønsker det fra kristeligt folkepartis side, er denne lille ting bare en lille del, som kan hjælpe kristeligt folkeparti på vej, og derfor begriber jeg ikke, hvorfor man bare koldt afviser de stillede ændringsforslag. Det er helt klart, at det ikke er bevæggrunden fra vores side til at stille disse ændringsforslag, men hvis kristeligt folkeparti stemmer imod disse ændringsforslag, må en konsekvens være, at man tager sit beslutningsforslag om organisationstvung tilbage.

Hr. Jørgen Jensen nævnte, at disse ændringsforslag ikke ville virke i retning af en hurtigere afvikling inden for LG. Nej, men det er vi da fuldstændig enige om. Det vil de ikke, men de lovforslag, vi behandler her, vil heller ikke hjælpe til, at man arbejder hurtigere i LG-fonden. Årsagen til, at lovforslagene er fremsat, er jo netop, at der går for lang tid til administration i Lønmodtagernes Garantifond, og dermed kan lønmodtagerne komme ud i problemer. Det er da fuldstændig korrekt, at jo mere vi udbygger disse ting, jo mere slendrianagtigt kan det gå i Lønmodtagernes Garantifond, men der er problemer for de danske lønmodtagere, som rammes af virksomhedslukninger, og derfor undrede jeg mig egentlig over den bemærkning, hr. Jørgen Jensen kom med.

Arbejdsministeren nævnte, at fremskridtspartiets ændringsforslag ville give mulighed for, at alle kunne erhverve disse overdragelser, ja, der kom endog bemærkninger fra arbejdsministeren om det sorte lånemarked. Jeg så ligefrem nogle af disse gruppevækkende artikelsier i Ekstra Bladet i øjnene på arbejdsministeren: den lille sorte pengemand, noget med en kurs på 3-4 pct. eller noget i den retning. Det var noget af det, arbejdsministeren lagde op til, men arbejdsministeren tilbageviste ikke virkelig, at vores forslag ville medføre, at der overhovedet ikke ville være nogen, der kom ud i problemer, såfremt de kom ud for en virksomhedslukning. Det er da rigtigt, at det,

ministeren har foreslået her, hjælper så langt den største del af de mennesker, der kommer ud i problemer omkring virksomhedslukning, men der er stadig væk en lille del, som ikke hjælpes, og det er dem, vi vil hjælpe, men arbejdsministeren ikke vil hjælpe.

Så sagde arbejdsministeren noget om, at jeg havde sagt, at lønmodtageren ikke kunne få udbetalt sin garantistillelse fra Lønmodtagernes Garantifond. Det er muligt, jeg har udtrykt mig således, men meningen har i hvert tilfælde været for mit vedkommende, at selvfølgelig kan arbejderne få udbetalt sit beløb, men såfremt vi ikke vedtager det ellers gode forslag fra arbejdsministeren, vil der gå op til flere måneder somme tider, inden arbejderne får sin løn udbetalt. Jeg synes, det er et genialt forslag, arbejdsministeren er kommet med. Jeg vil bare hjælpe arbejdsministeren en lille smule og gøre det endnu mere genialt.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Jeg bliver nødt til at gøre indsigelse imod det udtryk, hr. Glensgård brugte om en slendrianagtig optræden i Lønmodtagernes Garantifond. Denne betegnelse er ikke rigtig.

Ingomar Petersen (R.V.):

Arbejdsministeren nævnte, at det var under andre forudsætninger, man vedtog loven om Lønmodtagernes Garantifond. Ja men jeg vil nok sige, at når man vedtager en lov, må man også være en lille smule fremsynet og tænke over, under hvilke forudsætninger denne lov kan komme til at virke. Men når arbejdsministeren åbent og ærligt erkender, at forudsætningerne er ændrede, vil jeg da sige, at så er begrundelsen for det radikale ændringsforslag da så meget stærkere. Vi gjorde dengang opmærksom på det. Vi forudså disse vanskeligheder, man kunne komme ind i på et eller andet tidspunkt, men arbejdsministeren havde dengang, ja, måske skyklapper på. Arbejdsministeren erkender også her — og det skal arbejdsministeren have tak for — at der er rimelighed i vort ændringsforslag, men arbejdsministeren kører stadig væk, som han også gjorde i 1972, frem med nøjagtigt de samme argumenter om det med administrationen. Det